

ти кажиѣ най-подирниѣ-тѣ волиѣ на теѣка ти.

(Неда подира Райна и плаче. Райна скача изведиѣжѣ, зах-
ваща да си тѣли косы-тѣ, да си дѣрпа дрѣхы-тѣ и да ся вѣхти).

Тулла.

Укроти ся, княгыньо, не си кѣсай сѣрдце-то;
ты да си жива.

Райна (извѣква).

Дѣ е комисъ-тѣ да ми кажи послѣдниѣ тѣ во-
лиѣ теѣковѣ ми; азъ вѣща да ѣх испѣлиѣх и да
умрѣх.

Сурсовулъ.

Поукроти ся пѣрвянѣ, княгыньо.

Райна.

Сега, сега, кажи ми ѣх! азъ искамъ тозъ чѣсъ
да ѣх знаѣх.

Сурсовулъ.

Добрыѣ ми царъ зарѣчи ми да ти бѣдѣх за
башѣх ка мѣсто.

Райна.

Да ми бѣдешъ за башѣх на мѣсто? както
що е тѣзи (сочи Тулла). за майкѣх на мѣсто!.....
Но сега азъ нѣмамъ ни то башѣх, ни то майкѣх. Азъ
принадлежѣх на Бога; теѣ ми е баща, теѣ майка.

Сурсовулъ.

Нѣ не трѣбѣа да ся противниѣх на свѣтѣх-тѣх
башниѣх ти волиѣ: негова-та воля е равна съ бо-
жиѣх-тѣх.

Тулла.

Тѣв е! баща ти зѣповѣдалѣ или Богъ се едно.